

Προς
Όλους τους Φοιτητές

Αγαπητές/οι φοιτήτριες/ές,

η Κοσμητεία της Σχολής με θλίψη πληροφορήθηκε το από 21.10.2015 ψήφισμα με τίτλο «Κοινό Πλαίσιο Αριστερό Δίκτυο Νεολαίας, Αριστερή Ενότητα, Contra Legem ΕΑΑΚ και Ανένταχτοι Φοιτητές», που φέρει τη σφραγίδα του Συλλόγου Φοιτητών Νομικής, για **«κατάληψη της Νομικής Σχολής Πέμπτη και Παρασκευή 22 και 23/10»**.

Το περιεχόμενο του ψηφίσματος αυτού υλοποιήθηκε από ομάδες φοιτητών, οι οποίοι επί διήμερο απαγόρευσαν σε καθηγητές και φοιτητές την πρόσβαση σε όλες τις αίθουσες διδασκαλίας, εκδίωξαν τους υπαλλήλους της Κοσμητείας από τα γραφεία τους και απαγόρευσαν τη λειτουργία της Βιβλιοθήκης της Σχολής, απομακρύνοντας το προσωπικό της και εμποδίζοντας την είσοδο σε φοιτητές και ερευνητές, μεταξύ των οποίων και στους - διαμαρτυρηθέντες εγγράφως- μεταπτυχιακούς σπουδαστές που αυτό τον καιρό εκπονούν τις διπλωματικές τους εργασίες και έχουν αδήριτη ανάγκη πρόσβασης στις βιβλιογραφικές και νομολογιακές πηγές.

Ακόμη, με ανησυχία η Κοσμητεία πληροφορήθηκε σήμερα την πρόσκληση και **νέας Γενικής Συνέλευσης των μελών του Συλλόγου Φοιτητών Νομικής για την Τρίτη 3.11.2015** χωρίς σαφή θέματα ημερήσιας διάταξης, κάτι που οδηγεί αρκετούς φοιτητές να εκφράζουν φόβους ότι **επίκεινται και νέες καταλήψεις**.

Επ' αυτών αναγκαίες είναι ορισμένες επισημάνσεις:

Η υποχρηματοδότηση του ΑΠΘ από την Πολιτεία τα τελευταία χρόνια αποτελεί αδιαμφισβήτητο γεγονός, το οποίο δικαιολογεί μια σαφώς διεκδικητική στάση τόσο από την πλευρά των διδασκόντων όσο και από την πλευρά των φοιτητών. Οι πανεπιστημιακές αρχές έχουν επανειλημμένα επισημάνει το πρόβλημα και αξιώσει τη λύση του, με έντονες παραστάσεις, ψηφίσματα και τεκμηριωμένες τοποθετήσεις προς τους εκάστοτε εκπροσώπους της Πολιτείας. Μόλις προχθές, κατά τον επίσημο εορτασμό της 26^{ης} Οκτωβρίου στην Αίθουσα Τελετών, ο Πρύτανης του ΑΠΘ, μπροστά στη Σύγκλητο, τις παριστάμενες Αρχές και το κοινό της πόλης, δεν έκανε άλλο παρά να παρουσιάσει με εντυπωσιακό τρόπο στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ακριβώς αυτό το πρόβλημα, διατρανώνοντας την ανάγκη για άμεση αντιμετώπισή του.

Από την άλλη πλευρά, όμως, εξίσου αναμφίβολο είναι ότι η βίαιη παρεμπόδιση της εκπαιδευτικής λειτουργίας με καταλήψεις, ως τρόπος αντίδρασης, αποδιοργανώνει ολοσχερώς την εκπαιδευτική προσπάθεια, καταλύοντας τη λεπτή ισορροπία που με δυσκολία πλέον διατηρείται προκειμένου η Σχολή να συνεχίζει να επιτελεί υπεύθυνα το έργο της. Δεν μπορεί να μην παρατηρήσει κανείς ότι δεν υπάρχει «αιτιώδης συνάφεια» ανάμεσα στην

υποχρηματοδότηση και στο μέσο που χρησιμοποιείται για την αντιμετώπισή της (κατάλυση της εκπαιδευτικής διαδικασίας). Η Σχολή μας είναι εξίσου θύμα της υποχρηματοδότησης όσο και οι φοιτητές της, δεν την προκάλεσε αυτή ούτε την υποθάλπει, αντιτίθεται σ' αυτήν έντονα και διεκδικεί την αποκατάστασή της. Μετά από κάθε κατάληψη η Σχολή και οι διδάσκοντες της μένουν κάθε φορά και περισσότερο αποδυναμωμένοι και απογοητευμένοι από τη βίαιη συμπεριφορά που αντιμετωπίζουν, από τους προπηλακισμούς και από τη -συνταγματικά παντελώς ανυπόστατη- αντίληψη ότι το δικαίωμα για διαμαρτυρία και διεκδίκηση επιτρέπεται να καταλύει ολοσχερώς, στον πυρήνα του, το εξίσου συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα των φοιτητών στη μάθηση και των καθηγητών στη διδασκαλία.

Η τακτική «χτυπάω τη Σχολή για να ακούσει η Πολιτεία», πέρα από το εγγενώς αλυσιτελές του χαρακτήρα της ως τρόπου αντιμετώπισης, εγκυμονεί πλέον και άμεσο κίνδυνο για την ίδια την υπόσταση των σπουδών, την ολοκλήρωση του εξαμήνου και τη διεξαγωγή της εξεταστικής. Και τούτο αφού, όπως είναι γνωστό, τα περιθώρια αναπλήρωσης των μαθημάτων που χάνονται είναι πολύ περιορισμένα, η δε δυνατότητα παράτασης της εξεταστικής αντικειμενικά ανύπαρκτη, λαμβανομένης υπόψη της παράλληλης εναλλάξ διεξαγωγής των εξετάσεων του Οικονομικού στις ίδιες αίθουσες και της έναρξης των μαθημάτων του Οικονομικού (άρα της ανυπαρξίας αιθουσών για διεξαγωγή εξετάσεων της Νομικής) αμέσως μετά τη λήξη της κανονικής εξεταστικής.

Τέλος, άστοχη οπωσδήποτε είναι και η επιχειρούμενη από το πρόσφατο ψήφισμα σύνδεση του αναμορφωμένου προγράμματος της Σχολής με τα φλέγοντα γενικής φύσης προβλήματα της χώρας. Τη στιγμή, μάλιστα, που η Σχολή με το αναμορφωμένο πρόγραμμα της προσπαθεί ακριβώς να σταθεί όρθια ανάμεσα στις ποικίλες αντιξοότητες που την περιβάλλουν και να προσφέρει στους φοιτητές το μέγιστο των υπηρεσιών του διδακτικού της δυναμικού. Στο σημείο αυτό δεν είναι ίσως άσκοπη η υπενθύμιση ότι, **μόλις την παρελθούσα άνοιξη, η Γενική Συνέλευση των Φοιτητών της Νομικής στη μεγαλύτερη από πλευράς συμμετοχής συνεδριάσή της των τελευταίων ετών, αποφάσισε -με μεγάλη πλειοψηφία και αφού είχε προηγηθεί διεξοδική ενημέρωση και διάλογος για το περιεχόμενο του αναμορφωμένου προγράμματος και πολλές τροποποιήσεις σε αυτό μετά από προτάσεις των φοιτητών- την ανεπιφύλακτη αποδοχή του.** Σε σχέση με το συναφές σκεπτικό του από 21.10.2015 ως άνω ψηφίσματος υπενθυμίζονται με συντομία, για μια ακόμη φορά, τα ακόλουθα:

- Ότι η ανάγκη αναμόρφωσης του προγράμματος προπτυχιακών σπουδών ανέκυπτε από μακρού επιτακτικά και αναπόδραστα, λόγω της ηλικίας του παλαιού προγράμματος (32 ετών), λόγω των πολλών περιστασιακών και αποσπασματικών μεταβολών που έγιναν κατά καιρούς σε αυτό και αλλοίωσαν τον αρχικό χαρακτήρα του, καθώς και λόγω της ραγδαίας έκτοτε εξέλιξης των γνωστικών πεδίων της επιστήμης του Δικαίου.
- Ότι το αναμορφωμένο πρόγραμμα σπουδών αποτέλεσε την τελευταία 10ετία, πολύ πριν και από την εποχή των μνημονίων, αντικείμενο διαδοχικής επεξεργασίας πολλών επιτροπών, με διαφορετική πάντοτε σύνθεση καθηγητών, πάντοτε εκλεγμένων από τη ΓΣ του Τμήματος. Ότι οι συνεδριάσεις των επιτροπών αυτών ήταν ανοιχτές, λάμβαναν χώρα στην αίθουσα γενικών συνελεύσεων του Τμήματος, όπου παρίστατο πάντοτε και ικανός αριθμός φοιτητών, αρκετές φορές με έντονες συζητήσεις και ανταλλαγές επιχειρημάτων. Ότι η πρώτη φάση των μεταβολών αποφασίσθηκε οριστικά -και πέρασε εφεξής στον Κανονισμό και στους Οδηγούς Σπουδών- στις ΓΣ των 13.3.2012, 26.6.2012 και 11.6.2013, στις οποίες μετείχαν και εκπρόσωποι φοιτητών που πρότειναν τροποποιήσεις λ.χ. για επέκταση της εμβέλειας των μεταβατικών διατάξεων, οι οποίες έγιναν δεκτές. Ομοίως εκεί τέθηκε και μια σειρά βασικών αρχών για την περαιτέρω αναμόρφωση του προγράμματος, η οποία περατώθηκε με ομόφωνες αποφάσεις συνολικά οκτώ (8) ολομελών Γενικών Συνελεύσεων της Σχολής (με τη σύνθεση των 90 καθηγητών), ενώ

πάντοτε σε αυτές είχε ζητηθεί εγγράφως ο ορισμός των προβλεπόμενων από το νόμο εκπροσώπων των φοιτητών (αρ. πρ. 2, 5/2.9.2013, 1025/4.7.2014) και ουδέποτε υπήρξε επαφή με μέλη οποιασδήποτε μεμονωμένης φοιτητικής παράταξης.

- Ότι δεν είναι κατανοητό πώς το αναμορφωμένο πρόγραμμα κατηγορείται για «υπερεξειδίκευση...που αφήνει το φοιτητή χωρίς εργαλεία σκέψης και συνολικής γνώσης του αντικειμένου του», όταν ακριβώς καταργεί τα εντελώς εξειδικευμένα μαθήματα επιλογής, τα αντικαθιστά με δέκα (10) διακλαδικά σεμινάρια διεπιστημονικής προσέγγισης (με παρουσίαση του ίδιου γνωστικού αντικειμένου από μεγάλο αριθμό διδασκόντων και από όλες ταυτόχρονα τις επιστημονικά κρίσιμες οπτικές τους γωνίες) και όταν καθιερώνει ως υποχρεωτικά, για πρώτη φορά, τα γενικά μαθήματα της «Εισαγωγής στην Επιστήμη του Δικαίου» και της «Μεθοδολογίας του Δικαίου», επειδή ακριβώς τα θεωρεί απολύτως αναγκαία για τη διασφάλιση της γενικής και ολοκληρωμένης ακαδημαϊκής προσέγγισης και την αποφυγή του κατακερματισμού της.
- Ότι δεν είναι κατανοητό πώς το αναμορφωμένο πρόγραμμα συνιστά «υπερεξειδίκευση» και καθιερώνει δήθεν «*δύο κύκλους σπουδών στο προπτυχιακό*», ενώ το μόνο που κάνει είναι να αποτρέπει τη διάσπαση της γνωσιολογικής αλληλουχίας των σπουδών, αποφεύγοντας την παρεμβολή εξειδικευμένων μαθημάτων επιλογής τα πρώτα χρόνια, όπου ο φοιτητής ευλόγως δεν έχει ακόμη διαμορφώσει σαφή άποψη για τα ειδικότερα ενδιαφέροντά του, και μεταθέτοντάς τα (έχοντας μάλιστα καταργήσει τα εξ αυτών απολύτως εξειδικευμένα) τότε που η διαμόρφωση της άποψης αυτής είναι αναμενόμενη.
- Ότι δεν είναι κατανοητό πώς το αναμορφωμένο πρόγραμμα κατηγορείται για «εντατικοποίηση» ενώ μειώνει κατά 12% το συνολικό χρόνο παρακολούθησης των φοιτητών, ή πώς κατηγορείται για «αποστήθιση» όταν αποδίδει αυξημένη βαρύτητα (60%) στην εξέταση πάνω σε πρακτικά θέματα και όταν στα μαθήματα ελεύθερης επιλογής καθιερώνει την εξέταση με εκπόνηση φοιτητικών εργασιών.
- Ότι δεν είναι κατανοητό πώς το αναμορφωμένο πρόγραμμα θέτει σε κίνδυνο την «εργασιακή προοπτική» των αποφοίτων, όταν προσφέρει μεγάλο αριθμό μαθημάτων επιλογής σε τρεις (3) ξένες γλώσσες, όχι για να κάνει τον φοιτητή «μετανάστη», όπως ακούσθηκε, αλλά ακριβώς για να του δώσει τη δυνατότητα, αν θέλει, να παρακολουθήσει μέχρι και τέσσερα (4) μαθήματα της επιλογής του σε μια ξένη γλώσσα, γλυτώνοντας το μεγάλο χρονικό και οικονομικό κόστος της εκμάθησης της ξενόγλωσσας νομικής ορολογίας αργότερα, κάτι που αναμφίβολα, εκτός από την ουσιαστική διευκόλυνση ενδεχόμενης μελλοντικής συνέχισης των σπουδών του στο εξωτερικό, σε πρόγραμμα μεταπτυχιακό ή Erasmus, μόνο να βελτιώσει μπορεί την εργασιακή του προοπτική και μέσα στην ίδια του τη χώρα, αφού μεγάλο μέρος και των σύγχρονων ημεδαπών συναλλαγών προϋποθέτει πλέον την εξοικείωση αυτή.
- Ότι δεν είναι κατανοητό πώς το αναμορφωμένο πρόγραμμα κατηγορείται για απαξίωση της ουσιαστικής γνώσης, όταν βάζει φραγμό τόσο στην ανεξέλεγκτη συσσώρευση μαθημάτων επιλογής, όπως έκανε μέχρι σήμερα ο φοιτητής με αποκλειστικό σκοπό μια επίπλαστη εμφάνιση υψηλότερου μέσου όρου στο βαθμό του πτυχίου, όσο και στην επιλογή μαθημάτων με αποκλειστικό κριτήριο την ευκολία με την οποία θα επιτύχει υψηλότερο βαθμό.
- Ότι δεν είναι κατανοητό πώς καταφέρνει να υπηρετεί «*τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές της ΕΕ*» μια αναμόρφωση προγράμματος σπουδών που, ενώ έλαβε υπόψη τα αντίστοιχα προγράμματα πολλών κορυφαίων διεθνώς νομικών σχολών, αρνήθηκε ρητά, όπως προκύπτει από την αιτιολογική της έκθεση, να τα υιοθετήσει άκριτα στο σύνολό τους, θεωρώντας ότι, σε αρκετά σημεία, δεν λαμβάνουν επαρκώς υπόψη ορισμένες ιδιαιτερότητες των νομικών σπουδών στη χώρα μας, όπως λ.χ. την έλλειψη, μετά το πέρας των προπτυχιακών σπουδών, οργανωμένων και αποτελεσματικών κύκλων σπουδών επαγγελματικής κατάρτισης για την άσκηση νομικών επαγγελματιών (με

εξαίρεση την Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών). Το γεγονός αυτό δεν επιτρέπει την απαλλαγή του προγράμματος από μαθήματα (ιδίως Δικονομίες) που η διδασκαλία τους, σε άλλες χώρες, ευλόγως επαφίεται στο στάδιο των σπουδών της εξειδικευμένης επαγγελματικής κατάρτισης, για όσους επιλέγουν να το ακολουθήσουν. Υπό τις παρούσες συνθήκες στη χώρα μας δεν θα αποτελούσε υπεύθυνη στάση, από τη Νομική Σχολή ενός δημόσιου πανεπιστημίου, να υιοθετήσει τον 3ετή κύκλο προπτυχιακών που προτείνει η Βολογνα, άρα και τον περιορισμό του προγράμματος μόνο στο ουσιαστικό δίκαιο, διότι έτσι θα στερούσε από τους αποφοίτους το δικαίωμα άσκησης νομικών επαγγελμάτων.

- Ότι, τα *προαπαιτούμενα* των μαθημάτων Σύνθεσης στόχο έχουν απλώς τη διασφάλιση του ακαδημαϊκά αναγκαίου ελάχιστου γνωστικού επιπέδου για τη συμμετοχή στα τελικά μαθήματα του πτυχίου και δεν αποτελούν τις εκπαιδευτικά αφόρητες «αλυσίδες μαθημάτων» (αλυσίδα θα ήταν λ.χ. να αποτελούν οι Γενικές Αρχές προαπαιτούμενο για το Δίκαιο της Δικαιοπραξίας, αυτό να αποτελεί προαπαιτούμενο για το Γενικό Ενοχικό, αυτό με τη σειρά του για το Ειδικό Ενοχικό, αυτό για το Οικογενειακό Δίκαιο κ.ο.κ.). Παράλληλα, διασφαλίζεται ότι και για τους νεοεισερχόμενους στη Σχολή (μετά την 1.10.2015) δίνονται, ακόμη και για το χρονικά τελευταίο προαπαιτούμενο (Ποινική Δικονομία) τουλάχιστον 3 εξεταστικές ευκαιρίες προτού φθάσουν στην αντίστοιχη Σύνθεση.
- Ότι, ειδικότερα, για την κατάργηση της υποχρεωτικής επαναληπτικής διδασκαλίας και εξέτασης όλων των μαθημάτων σε όλα τα εξάμηνα (πέρα από την ούτως ή άλλως υφιστάμενη δυνατότητα επαναληπτικής εξέτασης του Σεπτεμβρίου) πρέπει να υπομνησθεί ότι η υιοθέτηση της τακτικής αυτής στον παλαιό Κανονισμό Σπουδών, τακτικής που δεν υπάρχει ούτε υπήρξε ποτέ σε καμία από τις άλλες νομικές ή άλλες πανεπιστημιακές σχολές της χώρας αλλά και διεθνώς, είχε διασπάσει τη διδακτική δυναμικότητα της Σχολής και είχε αποτρέψει την ανάπτυξη ενός υψηλότερου επιπέδου της κύριας διδασκαλίας των μαθημάτων με τη διαίρεση του ακροατηρίου σε περισσότερα τμήματα και την υιοθέτηση μεθόδων διδασκαλίας με εγγύτερη επαφή του διδάσκοντα με το φοιτητή (λ.χ. με συστηματική εκπόνηση εργασιών). Επιπλέον, ακριβώς αυτή η τακτική ήταν που είχε μεταβάλει τη Σχολή από κέντρο γνώσης και μάθησης σε *εξεταστικό κέντρο*, με υποχρέωση διόρθωσης και βαθμολόγησης άνω των 50.000 γραπτών κάθε χρόνο, προκειμένου να παράσχει στο φοιτητή μια αμφίβολης σκοπιμότητας «τρίτη» εξεταστική ευκαιρία μέσα στην ίδια χρονιά για το ίδιο μάθημα, απομακρύνοντας τον ταυτόχρονα από την προσπάθεια επιμελούς παρακολούθησης της κύριας διδασκαλίας των μαθημάτων.
- Ότι, ακόμη και αν υπήρχαν ή υπάρξουν στο μέλλον επαρκείς υλικοί και ανθρώπινοι πόροι, εδραία πεποίθηση της Σχολής είναι ότι ο ακαδημαϊκά ενδεδειγμένος τρόπος χρησιμοποίησης τους δεν έγκειται στην επαναληπτική διδασκαλία όλων των μαθημάτων σε όλα τα εξάμηνα, αλλά στην ενίσχυση της κύριας διδασκαλίας τους, στην καθιέρωση μικρότερων ακροατηρίων και στην υιοθέτηση σύγχρονων εκπαιδευτικών μεθόδων.
- Ότι, όσον αφορά την υποτιθέμενη «*διάσπαση των πτυχίων μέσα από τα ECTS*», έχει διευκρινιστεί πολλές φορές ότι οι λεγόμενες διδακτικές ή πιστωτικές μονάδες δεν καθιερώθηκαν ούτε τώρα ούτε από το αναμορφωμένο πρόγραμμα σπουδών αλλά έχουν θεσπιστεί νομοθετικά ήδη από το 1993, ότι ισχυαν εξίσου και στο παλαιό πρόγραμμα, ότι αναφέρονται στον φόρτο εργασίας του φοιτητή και δεν έχουν καμία σχέση με διάσπαση του μαθήματος, ότι επιχειρούν να καταστήσουν εφικτή μια συγκρισιμότητα των πτυχίων μεταξύ των διαφόρων Πανεπιστημίων, ότι χωρίς την αναφορά σε αυτές ο ισχύων νόμος δεν επιτρέπει την έκδοση πτυχίου και ότι, και αν ακόμη το επέτρεπε, το πτυχίο αυτό δεν θα αναγνωριζόταν πουθενά στο εξωτερικό. Αυτό με το οποίο προφανώς γίνεται σύγχυση εδώ είναι η δυνατότητα που παρείχε ο ν. 4009/2011, δυνατότητα που απέρριψε σύσσωμη

η πανεπιστημιακή κοινότητα και δεν έκανε χρήση της, να συσσωρεύονται μέσω «σύντομων κύκλων σπουδών», χωρίς πτυχίο, μονάδες που υπήρχε ο φόβος ότι θα μπορούσαν στο μέλλον να χρησιμοποιηθούν αντί του πτυχίου, κάτι που δεν έχει καμία σχέση με το προκείμενο.

- Τέλος, ότι δεν μπορεί σοβαρά να χαρακτηρίζεται ως «αποστειρωμένο κέντρο αποστήθισης και εξέτασης... χωρίς κοινωνική και πολιτική ζύμωση» μια Σχολή που, μεταξύ άλλων, διδάσκει Γενική Κοινωνιολογία και Κοινωνιολογία του Δικαίου, Ανθρωπολογία του Δικαίου, Πολιτική Επιστήμη, Πολιτειολογία, Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα (που υπεισέρχονται στη διδασκαλία όλων σχεδόν των μαθημάτων), μια Σχολή που ρίχνει το βάρος της σε όλους τους ευαίσθητους κοινωνικά τομείς (καθιστά για πρώτη φορά υποχρεωτικό το -ευρισκόμενο υπό διωγμό σήμερα- Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, αναβαθμίζει την διδασκαλία της προστασίας των μισθώσεων, προάγει τη σφαιρική παρουσίαση όλης της δικαϊκής ύλης για την προστασία των καταναλωτών και αναλύεται σε βάθος στη διδασκαλία της νομικής προστασίας του περιβάλλοντος).
- Ότι, παράλληλα, αμέτοχη στον όλο προβληματισμό για την αναμόρφωση του προγράμματος σπουδών δεν έμεινε και η διαπίστωση ότι η τρέχουσα πράξη των νομικών επαγγελματιών στη χώρα μας εμφανίζει δυσμενή χαρακτηριστικά, τόσο από πλευράς εύρους γνώσεων, αφού ο νέος πτυχιούχος δεν έχει την ευκαιρία να διδαχθεί αντικείμενα που θα κληθεί πρώτιστα να εφαρμόσει στην πράξη (όπως το δίκαιο της μίσθωσης, της σύμβασης έργου ή της εγγύησης, της διαταγής πληρωμής ή τις υποστάσεις πολλών σοβαρών ποινικών αδικημάτων), όσο και κυρίως από πλευράς βάθους γνώσεων, αφού ο νέος πτυχιούχος δεν έχει εξοικειωθεί επαρκώς με τις δυνατότητες παραδεκτής χρήσης των νομικών επιχειρημάτων, δηλ. με την εφαρμοσμένη Μεθοδολογία του Δικαίου. Έτσι στα δικόγραφα συχνά ενδημεί η τάση για απλή παράθεση πραγματικών περιστατικών και η αποφυγή αναφορών για την υπαγωγή τους στους νομικούς κανόνες ή για την ενδεδειγμένη ερμηνεία των τελευταίων. Η αποφυγή κριτικής σκέψης έχει επεκταθεί και στο νομοθετικό έργο, όπου παρατηρείται σοβαρό έλλειμμα στην εναρμόνιση των νέων νομοθετημάτων με το υφιστάμενο αξιολογικό σύστημα της ελληνικής έννομης τάξης. Στο σημείο αυτό εστιάστηκε και μεγάλο μέρος της ευθύνης της Σχολής μας απέναντι στην κοινωνία, κρίνοντας ότι η βελτίωση της ποιότητας λειτουργίας του Δικαίου και απονομής της Δικαιοσύνης στη χώρα μας θα πρέπει να αποτελέσει και αυτή μια από τις κατευθυντήριες γραμμές για την συντελεσθείσα αναθεώρηση..
- Με βάση τα παραπάνω, η αναθεώρηση του προγράμματος σπουδών που εφαρμόζεται σήμερα αποτέλεσε έργο συγκερασμού μεταξύ εύρους και βάθους γνώσεων, μεταξύ ενδεδειγμένου και εφικτού τρόπου διδασκαλίας, καθώς και μεταξύ εκπαιδευτικών στόχων και κοινωνικής ευθύνης της Σχολής.

Με εκτίμηση
Ο Κοσμήτορας
της Νομικής Σχολής

(υπογραφή)*

Καθηγητής Γεώργιος Δέλλιος

*Η υπογραφή έχει τεθεί στο πρωτότυπο που παραμένει στο αρχείο του Φορέα.